

Nimicul din noi

Elbi

Ce foame de nimic pe toți ne-a cuprins
Și verdele cum s-a schimbat în sumbru cenușiu
Cât de puternic se crede dintre noi cel învins
Între două pahare de minciună ori de viitor pustiu

S-au inventat luceferi din bezna fără sfârșit
Așezați desupra stelelor pe socluri de ceară
Botezând adevărul într-un chip prea cioplit
Prea departe de-a vremii dureroasă povară

Și ce liniște oarbă a rămas spânzurată
Între vorbele noastre nerostite măcar
Tristă, falsă cortină, piesă neterminată
Orologiu defunct care numără anii-n zadar

Ce sete de vid răspândindu-se printre visele noastre
De nimic nimănui parcă azi nu-i mai pasă
Și din toate uitarea-i stăpână peste hăuri albastre
Iar nimicul din noi, învingător, se întoarce acasă